

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองการศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลท่าก้อ โทร ๐ ๕๓๗๒ ๔๒๑๗ ต่อ ๑๑๕

ที่ ชร ๗๒๕๐๔/๑๙๙

วันที่ ๑๕ มีนาคม ๒๕๖๕

เรื่อง รายงานผลการดำเนินโครงการจัดเก็บข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น

เรียน นายองค์การบริหารส่วนตำบลท่าก้อ

ตามที่ กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม องค์การบริหารส่วนตำบลท่าก้อ ได้ดำเนินงานโครงการสำรวจและจัดทำฐานข้อมูลปราชญ์ชาวบ้านและภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมและอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นของตำบลท่าก้อให้คงอยู่สืบไป เพื่อจัดทำฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น ปราชญ์ชาวบ้านของตำบลท่าก้อให้เป็นปัจจุบันมีการจัดเก็บมูลอย่างเป็นระบบ เพื่อใช้เป็นข้อมูลที่สำคัญในการศึกษาค้นคว้า และเป็นประโยชน์ที่สำคัญของ นักเรียน นักศึกษา ประชาชนที่สนใจ โดยดำเนินการจัดเก็บข้อมูลระหว่างวันที่ ๒ - ๒๕ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕ จำนวน ๒๘ หมู่บ้าน นั้น

บัดนี้ กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม องค์การบริหารส่วนตำบลท่าก้อ ได้ดำเนินงานโครงการสำรวจและจัดทำฐานข้อมูลปราชญ์ชาวบ้านและภูมิปัญญาท้องถิ่นเรียบร้อยแล้ว จึงขอรายงานผลการดำเนินงานโครงการดังกล่าว

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

(ลงชื่อ)

(นางสาววรนุช ธนะโรจน์รุ่งเรือง)

ผู้อำนวยการกองการศึกษา

ความเห็นปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลท่าก้อ

- เพื่อโปรดทราบ/พิจารณา

(ลงชื่อ)

(นางสาวกรกวิณฑ์ รัตจันทร์)

รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล รักษาราชการแทน

ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลท่าก้อ

ความเห็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าก้อ

- ทราบ

(ลงชื่อ)

(นายรัชฌพงษ์ รัตนะ)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าก้อ

รายงานผลการดำเนินงาน

โครงการจัดเก็บข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น

ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๕

กองการศึกษา ศาสนา และ วัฒนธรรม

องค์การบริหารส่วนตำบลท่าก้อ

คำนำ

รายงานฉบับนี้จัดทำเพื่อรายงานการจัดเก็บข้อมูลปราชญ์ชาวบ้านและภูมิปัญญาท้องถิ่น ตามโครงการจัดเก็บข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริมและอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นของตำบลท่าก้อให้คงอยู่สืบไป เพื่อจัดทำฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น ปราชญ์ชาวบ้านของตำบลท่าก้อให้เป็นปัจจุบันมีการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ เพื่อใช้เป็นข้อมูลที่สำคัญในการศึกษา ค้นคว้า และเป็นประโยชน์ที่สำคัญของนักเรียน นักศึกษา ประชาชนที่สนใจ

คณะทำงานจัดเก็บข้อมูลได้รับความช่วยเหลือ สนับสนุนการเก็บข้อมูลจาก ผู้ใหญ่บ้าน คณะกรรมการหมู่บ้าน สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลท่าก้อ และปราชญ์ท้องถิ่นเป็นอย่างดี คณะทำงานจัดเก็บจึงขอขอบคุณทุกท่านมา ณ โอกาสนี้ หวังเป็นอย่างยิ่งว่ารายงานฉบับนี้จะเป็นข้อมูลในการจัดทำโครงการฯ ครั้งต่อไป และเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจ หากพบข้อผิดพลาดประการใด คณะทำงานจัดเก็บข้อมูลต้องขออภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วย

คณะทำงานจัดเก็บข้อมูล

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	ก
สารบัญ	ข
ข้อมูลปราชญ์ท้องถิ่น	๑ - ๕๒

ภาคผนวก

- ภาคผนวก ก

- การเพิ่มเติม แก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น
- สำเนาบันทึกข้อความขออนุมัติโครงการฯ
- สำเนาโครงการฯ

รายงานผลการดำเนินโครงการจัดเก็บข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น

สาขา เกษตรกรรม ไร่นาสวนผสม

นายสุขสมบุญ พรหมโลกา

บ้านเลขที่ ๒๓๕ หมู่ที่ ๓ ตำบล ท่าก้อ อำเภอแม่สรวย จังหวัดเชียงราย

โทรศัพท์ ๑๘๑-๐๒๔๓๖๑๓

การทำเกษตรอย่างเดียวนั้นมีโอกาสเสี่ยงสูงต่อผลผลิตและรายได้และในการทำเกษตรอย่างเดียวนั้นบางปีต้องพบกับดินฟ้าอากาศที่แปรปรวนโรค แมลง ราคาของผลผลิตที่ไม่แน่นอนแต่การทำเกษตรแบบไร่นาสวนผสมมีโอกาสเสี่ยงน้อยกว่าทำให้มีรายได้ตลอดทั้งปี สามารถกระจายรายได้ให้แก่ครอบครัวและที่สำคัญ คือ นำเอาหลักเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ ผลิตปุ๋ยหมักใช้เองไม่ใช้สารเคมีผลไม้พืชผักสวนครัวทำให้อนุรักษ์และรักษาสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่

จุดเด่น คือ

- การปรับใช้เทคโนโลยี เช่นรักษาภูมิปัญญาชาวบ้านแล้วนำมาปรับใช้ให้เหมาะกับสภาพปัจจุบัน
- การทำเมล็ดข้าวใช้เองและแบ่งปัน
- ค้นหาพันธุ์ข้าวที่เหมาะสมกับพื้นที่ เพื่อเพิ่มผลผลิตให้มากขึ้น มีคุณภาพและเป็นที่ต้องการของตลาด

ได้รับการถ่ายทอด มาจาก นายสุนทร พรหมโลกา เป็นพี่ชาย และได้นำความรู้ที่ได้เรียนมาปรับใช้ให้ทันกับสภาพปัจจุบันและได้ถ่ายทอดแนวคิด หลักการปฏิบัติให้เด็กและเยาวชนบ้านป่าล้าน และได้ถ่ายทอดการบริหารจัดการด้านการเกษตรแบบผสมผสานให้ประชาชนในหมู่บ้าน

การประชาสัมพันธ์ เคยเผยแพร่เฉพาะในชุมชน มีการนำไปใช้ ในพื้นที่เดียวกัน ๕ ราย นอกพื้นที่ ๒๐ ราย **ลักษณะภูมิปัญญา** ได้รับการถ่ายทอดจาก ผู้รู้ แบบเต็ม คือ การปลูกข้าว ต้องปลูกในวันดี เหมาะสมกับการปลูกตามความเชื่อแต่โบราณจะทำให้ได้ผลผลิตที่ดีจำนวนมาก

ได้รับการพัฒนาและต่อยอด คือ การนำความรู้ใหม่ และเทคโนโลยีใหม่ มาปรับใช้กับภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีอยู่เดิมเก็บเมล็ดพันธุ์เองและพัฒนาเมล็ดพันธุ์ให้เหมาะสมกับสภาพพื้นที่

ผลงานที่ประทับใจ เกษตรกรรุ่นใหม่ ในนาม ทายาทเกษตรจากครอบครัวสู่ครอบครัว จนกลายเป็นเกษตรกรดีเด่น สาขาไร่นาสวนผสม

ความคิดและแรงจูงใจในการทำงาน

- งานหนักไม่เคยฆ่าคน
- จากครอบครัวที่ไม่มีอะไรเลย จนสามารถมีหลายอย่างและได้เป็นแบบอย่างที่ดีให้กับพี่ ๆ น้องๆ
- แรงจูงใจในการทำงาน ตามรอยเท้าพ่อหลวง ร.๙

ปัญหาและอุปสรรค

- ปัญหาที่พบมากที่สุด คือ การยอมรับเพราะจะต้องใช้เวลากว่าที่หลายๆคนจะยอมรับ
- โอกาสจากคนรุ่นเก่า จะไม่ค่อยให้ออกาสคนรุ่นใหม่ (เหมือนดังคำว่า เกินหน้าเกินตา)
- ปัจจัยภายนอกงบประมาณการดำเนินการสถานที่

ข้อเสนอแนะ

- ในนามผู้ใหญ่ ควรจะให้โอกาสและสนับสนุนหลายๆด้านกับคนที่ทำจริงและยกย่องให้เกียรติตลอดถึงผู้ใหญ่ควรจะทำเป็นแบบอย่างเป็นสิ่งดีที่จะต่อยอดออกไปสู่สาธารณชนต่อไป

สาขา เกษตรกรรม

นางนงลักษณ์ โพธิ์ศรี

บ้านเลขที่ ๔๒ หมู่ที่ ๑๔ ตำบล ท่าก้อ อำเภอแม่สรวย จังหวัดเชียงราย

โทรศัพท์ ๑๘๐-๑๒๘๗๕๘๐

เกษตรเป็นอาชีพหลักของประเทศไทย ประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศประกอบอาชีพ เกษตรกรรม ทำให้การเกษตรมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาเศรษฐกิจและการพัฒนาประเทศเนื่องจากรายได้ส่วนใหญ่ของประเทศมาจากสินค้าเกษตรเป็นสำคัญการเกษตรมีความสำคัญต่อการดำรงชีวิตของมนุษย์ตั้งแต่อดีตมาบรรพ์ มนุษย์รู้จักใช้ประโยชน์อย่างมากมาจกพืช สัตว์ ทั้งในชีวิตประจำวันและการดำรงชีวิตตลอดจนในการพัฒนาประเทศให้เจริญมั่นคงอีกด้วย

จุดเด่น คือ

- การขายอ่องุ่น และการปลูกผักหมุนเวียน โดยพืชหลัก เช่น ลำไย พืชรอง เช่น ผักสวนครัว ใฝ่บงหวาน เน้น การปลูกพืชเพื่อกินเอง ลดค่าใช้จ่าย

ได้รับการถ่ายทอด มาจาก ได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตนเอง และการเข้าร่วมอบรม ศึกษาดูงาน และนำมาปรับใช้กับพื้นที่ของตนเอง ระยะเวลาการเรียนรู้ ๕ - ปี และได้ถ่ายทอดแนวคิด หลักการ ปฏิบัติให้เด็กและเยาวชนโรงเรียนแม่สรวยวิทยาคม และโรงเรียนในพื้นที่ตำบลท่าก้อ เป็นวิทยากร เทศบาลเวียง บรรยาย สาธิตเศรษฐกิจพอเพียง

การประชาสัมพันธ์ มีการดูงานจากบุคคลภายนอก เช่น จ. แพร่ จ.ลำปาง มีการนำกลับมาใช้ นอกพื้นที่ เช่น การปลูกกล้วย

ได้รับการพัฒนาและต่อยอด คือ ใช้หลักการทำเกษตรแบบผสมผสาน

ผลงานที่ประทับใจ เป็นแหล่งเรียนรู้ให้บุคคลที่สนใจ

ความคิดและแรงจูงใจในการทำงาน

-นำแนวคิดจาก ร.๙ เกษตรทฤษฎีใหม่มาประยุกต์ใช้ และจากการศึกษาดูงานทำให้ได้แนวคิด ที่ดีปัจจุบันทำให้ลดหนี้ที่มีอยู่ และทำให้ชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ลดค่าใช้จ่าย

ปัญหาและอุปสรรค

-การส่งเสริมจากหน่วยงานต่างๆ ยังไม่เข้ามาให้การสนับสนุน ส่งเสริม

ข้อเสนอแนะ

-อยากมีกลุ่มอาชีพเดียวกัน เพื่อให้หน่วยงานและเพื่อนบ้านมีรายได้

ด้านอุตสาหกรรม

สาขา อุตสาหกรรมและหัตถกรรม(การก่อสร้าง)

ชื่อ-สกุล เจ้าของภูมิปัญญาท้องถิ่น นายสุทัศน์ โชครวย
ศาสนา พุทธ สัญชาติ ไทย

องค์ความรู้/การได้มาซึ่งความรู้

สร้างบ้าน ทำเฟอร์นิเจอร์ งานต่อเติม ความรู้ได้จากการทำงานเป็นลูกน้องของช่างในหมู่บ้าน และเริ่มเรียนรู้งานจากกรรมกร งานไม้ งานปูน ปูกระเบื้อง โดยใช้ประสบการณ์ฝึกฝนด้วยตนเอง ตั้งแต่ปี ๒๕๕๒ – ปัจจุบันรวมแล้ว ๒๐ ปี สร้างบ้านมาแล้ว ๒๐ หลังขึ้นไป สามารถออกแบบบ้านได้ ออกแบบผลิตภัณฑ์ /ของใช้ภายในบ้านได้

วิธีการถ่ายทอดความรู้

ปัจจุบันได้ถ่ายทอดองค์ความรู้ให้กับคนทั่วไปในหมู่บ้าน ลูกน้อง จำนวน ๑๐ คน
ผลงาน/ชิ้นงานที่ภาคภูมิใจ

๑. เคยร่วมงานทูนัมเบอร์วัน บ้านป่าลั่น
๒. ร่วมสร้างศาลาหมู่บ้านหมู่ที่ ๓ ร่วมกับผู้นำหมู่บ้าน และ ประชาชนในพื้นที่

๑. ๒. ๓. ๔. ๕. ๖. ๗. ๘. ๙. ๑๐. การทอตุ่ง

นางผัด สามจ้อย

บ้านเลขที่ ๗๑ หมู่ที่ ๒๒ ตำบล ท่าก้อ อำเภอแม่สรวย จังหวัดเชียงราย

ตุ้ง เป็นภาษาถิ่นประจำภาคเหนือซึ่งตรงกับคำว่า ถง ในภาษาไทยภาคกลางและตรงกับคำว่า ถุง ในภาษาท้องถิ่นอีสานมีลักษณะเป็นแผ่นวัตถุ ส่วนปลายแขวนติดกับเสาห้อยเป็นแผ่นยาวลงมาการใช้ตุ้งทางภาคเหนือ ได้ปรากฏหลักฐานในตำนานพระธาตุดอยตุ้ง การทอตุ้งแต่เดิมที่ชาวบ้านทำกันคือ เป็นการทอผ้าดำ แต่ไม่มีใครนิยมจึงประยุกต์เปลี่ยนมาเป็นการทอตุ้งสีซึ่งมีความสวยงามและเป็นที่นิยมขึ้นชม

จุดเด่น คือ

มีไว้สำหรับประเพณีท้องถิ่น ตามความเชื่อทางศาสนาแล้วเชื่อกันว่า หากคนใดที่นำตุ้งไปถวายแล้ว จะหลุดพ้นจากสิ่งไม่ดี หลุดพ้นจากหลุมมรก เพราะปลายตุ้ง จะพัดพาให้เราผ่านพ้นไป จะทำให้พบกับความเจริญรุ่งเรือง และก้าวหน้า

ได้รับการถ่ายทอด มาจาก แม่อุ้ยตัน สามจ้อย ซึ่งเป็นมารดาของตนเองฝึกเรียนที่เมืองสิบสองปันนาตอนที่แม่ผัดอายุได้ ๑๓ ปี ใช้เวลาฝึกอยู่นานประมาณ ๒ เดือน

การประชาสัมพันธ์ มีการจำหน่ายนอกพื้นที่ เช่น ตลาดใน อำเภอเวียงป่าเป้า อำเภอเมือง จังหวัดเชียงราย

ลักษณะภูมิปัญญา ได้รับการถ่ายทอดจาก มารดา แบบเดิม คือ เป็นการทอแบบผ้าขาว , ผ้าดำ

ได้รับการพัฒนาและต่อยอด คือ มีการปรับเปลี่ยนมาทำเป็นผ้าสี และทำการตกแต่งประยุกต์ลวดลาย

ความคิดและแรงจูงใจในการทำงาน

-มีความภาคภูมิใจ มีอาชีพเป็นของตัวเอง ได้เงินมาใช้จ่ายในครอบครัวได้สานต่อวัฒนธรรมไทยลื้อ

ปัญหาและอุปสรรค

-ปัญหาของการทอตุ้ง คือ ในช่วงฤดูฝนหรือช่วงเข้าพรรษา จะไม่สามารถจำหน่ายตุ้งได้ เพราะไม่ใช่เทศกาลงานบุญ

ข้อเสนอแนะ

-อยากให้ทางองค์การบริหารส่วนตำบลท่าก้อ สนับสนุนภูมิปัญญานี้เป็นสินค้า OTOP หรือเป็นของฝาก จัดให้มีแหล่งจำหน่ายสนับสนุนอาชีพในชุมชน

สาขา แพทย์แผนไทย

นายดา ปกแก้ว

หมู่ที่ ๔ ตำบล ท่าก้อ อำเภอแม่สรวย จังหวัดเชียงราย โทรศัพท์ ๐๙๓-๐๔๗๖๘๔๕

เริ่มจากแพทย์แผนไทย คือการเรียนรู้ในเรื่องการดูแลสุขภาพ การใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ในด้านการใช้พืช เป็นยารักษาโรคต่างๆ เป็นพืชที่สามารถหาได้ในท้องถิ่นวิธีการเตรียมยา ต้องมีความรู้ในพืชแต่ละชนิดว่ามีสรรพคุณทางยาอะไรบ้าง จึงจะสามารถปรุงยาได้ถูกต้องกับโรค ความรู้ในด้านนี้ผู้ใหญ่หรือคนแก่จะมีความรู้เฉพาะบุคคล ดังนั้นจึงมีการรวบรวมความรู้ด้านยาสมุนไพรไว้ในด้านนี้ผู้ใหญ่หรือคนแก่จะมีความรู้เฉพาะบุคคล ดังนั้นจึงมีการรวบรวมความรู้ด้านยาสมุนไพรไว้ เช่น คนโบราณมีอาการ กินอาหารมีพิษ(กินผิด) หรือกินอาหารไม่เหมาะกับธาตุของตนเอง ใช้วิธีการฝนยาหลายๆชนิดให้กินเรียกว่ายาแก้กินผิดและการรักษาทุกครั้งต้องให้คนไข้กินยาปรับธาตุ ซึ่งเป็นยาสมุนไพรเพื่อให้ร่างกายเราปรับธาตุในร่างกายให้เหมาะสมกับการใช้ยารักษาโรคนั้นๆ

จุดเด่น คือ

- เป็นภูมิปัญญาที่ใช้พืชสมุนไพรพื้นบ้าน ต้นทุนต่ำ
- ยาปรับธาตุ จะไม่มีในแพทย์แผนปัจจุบัน คือ ยาปรับธาตุในร่างกายของเราให้พร้อมก่อนการรักษา

ได้รับการถ่ายทอด มาจาก พ่ออ้วนีว ปกแก้ว เป็นอู้อยู่ และได้คลุกคลีกับท่านตั้งแต่เล็กท่านเป็นหมอเมืองสามารถรักษาคนให้หายจากอาการป่วยได้ เพราะในสมัยก่อนการเดินทางไปโรงพยาบาลไกล และยากลำบากคนสมัยนั้นจึงต้องมีความรู้ในเรื่องยาสมุนไพรที่มีอยู่ในพื้นบ้านของตนเอง หลังจากนั้น มีเพื่อนๆชวนไปเรียนโรงเรียนแพทย์แผนไทย จันทนี เชียงราย ได้เรียนรู้เกี่ยวกับ เวชกรรม เภสัชกรรม นวดแผนไทย ผดุงครรภ์ ใช้เวลาเรียน ๖ ปี จึงนำความรู้ที่ได้ทั้ง ๒ ทาง ปรับใช้เพื่อรักษาคนป่วยยาที่ทำไว้ในการรักษา มียาแก้ไข้ ยาแก้ปวดเมื่อย แก้กินผิด ยาปรับธาตุ นวดจับกระดูก

ได้มีการถ่ายทอด

- เคยเป็นวิทยากร ให้ความรู้ที่บ้านเวียงหื้อ สอน ๓ วัน จัดโดยกระทรวงแรงงานเชียงราย
- เด็กนักเรียนสนใจการใช้ยาหมอเมือง
- ออกบูชขายยาเมืองที่เมืองทองธานี ในนามโรงเรียนแพทย์แผนไทย จันทนี เชียงราย

การประชาสัมพันธ์ เคยเผยแพร่เฉพาะในชุมชน โดยการนำยาต้ม รักษาอาการแก้เมื่อยปวดตามตัวให้ ผู้ร่วม งานศพ และออกบูช ขายยาที่เมืองทองธานี

ลักษณะภูมิปัญญา ได้รับการถ่ายทอดจาก พ่ออ้วนีว ปกแก้ว แบบเดิม คือ การใช้พืชสมุนไพรบางชนิดมารักษาโดยวิธีการฝนไม้สมุนไพรให้คนกิน

ได้รับการพัฒนาและต่อยอด คือ นำสมุนไพรที่เคยใช้วิธีการฝนมาต้มเพื่อฆ่าเชื้อโรคที่มาอยู่กับพืชนั้น ทำให้ผู้ป่วย

ผลงานที่ประทับใจ

- เอกสารรูปถ่าย
- อยู่ระหว่างดำเนินการทำเรื่อง เปิดสอนแพทย์แผนไทย ให้ผู้ที่สนใจเกี่ยวกับเรื่องนั้น

ความคิดและแรงจูงใจในการทำงาน

แรงจูงใจเคยป่วยเป็นโรคไข้หวัดใหญ่ กินยาโรงพยาบาลติดต่อกัน นาน ๕ วัน อาการไม่ดีขึ้นและเหงื่อมีกลิ่นยา จึงลองเปลี่ยนมากินยาสมุนไพรต้ม ทำให้อาการดีขึ้นและหาย จากนั้นเป็นต้นมาเลยศึกษาอย่างจริงจัง

ปัญหาและอุปสรรค

- สมุนไพรบางชนิดไม่มีในท้องถิ่น
- การเตรียมยาต้องใช้เวลา
- คนในท้องถิ่นยังไม่สนใจยาพื้นเมือง

ข้อเสนอแนะ

- อยากให้หน่วยงานรัฐช่วยส่งเสริมภูมิปัญญาด้านนี้เพื่อให้สืบทอดไปยังลูกหลานไม่หายไปกับบรรพบุรุษ
- อยากให้หน่วยงานรัฐประชาสัมพันธ์ จัดอบรมให้ความรู้ในเรื่องยาสมุนไพรให้ผู้สนใจ

สาขา การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 นายมานพ บุญยืนกุล (ผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ ๑๘)
 หมู่ที่ ๑๘ ตำบล ท่าก้อ อำเภอแม่สรวย จังหวัดเชียงราย

การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอยู่ที่ความคิดและความต้องการของเราต้องมีการตั้งจุดหมายปลายทางแล้วเดินไปถึงจุดหมายที่ตั้งไว้ และหาวิธีการเรียนรู้ ตัวอย่างอบรมหาผู้มีประสบการณ์ เริ่มปี ๒๕๔๒ ไปอบรมดูงานกับป่าไม้ที่อุทยานดอย ๓๐๐ ยอด เกี่ยวกับการจัดการทรัพยากรสิ่งแวดล้อม ทำให้เห็นภาพและวิธีการที่ดี แล้วนำความรู้มาประชุมชาวบ้าน ใช้วิธีโน้มน้าวให้เห็นข้อดี ข้อเสีย และสิ่งที่ชาวบ้านต้องการเริ่มมาเกือบ ๑๐ ปี ปี ๒๕๕๔ ได้รับเลือกเป็นผู้นำในการปลูกป่าต้นน้ำ ป่าใช้สอย ที่ทำกินโดยการจับพิกัด GPS โดยคำนึงการอยู่รอดของประชาชนในพื้นที่ และรวบรวมปัญหาเรื่องสิ่งแวดล้อมให้มีหน่วยงานร่วมมือจากหลายๆ หน่วยงาน เช่น แอดด้า ล่าหู่ เครือข่ายอาข่าลุ่มน้ำโขง ทหาร ป่าไม้ ปกครอง โครงการหลวงลงนามทำ MOU กัน

๑. ตั้งกฎระเบียบป่าใช้สอย เช่น ห้ามตัดไม้ไปขาย ห้ามนำต้นไม้ดินมาสร้างบ้าน
 ๒. ตั้งกฎระเบียบป่าอนุรักษ์ ห้ามไปทำอะไร เพื่อให้ธรรมชาติสร้างระบบนิเวศน์ หาของป่าได้ ห้ามตัด

๓. ตั้งกฎระเบียบ ป่าต้นน้ำ อยู่โซนต้นน้ำของหมู่บ้าน ห้ามทำสวนห้ามใช้ยานาแม่ลง เพราะน้ำใช้ในหมู่บ้าน

- การขยายพื้นที่ทำกิน มีกฎระเบียบ

๑. ห้ามขยายพื้นที่ทำกิน

๒. ห้ามขยายพื้นที่ให้บุคคลภายนอก

สาเหตุหลัก ที่ชาวบ้านรวมตัวกันได้ เพราะชาวบ้านถูกป่าไม้จับ เขาไม่ทราบขอบเขตพื้นที่ทำกินที่ชัดเจนบางคนถูกจำคุก จึงทำให้ชาวบ้านอยากทราบพื้นที่ที่ชัดเจนที่จะสามารถทำกินได้ จากนั้นผู้ใหญ่บ้านทำโครงการเสนอ เอเปค จึงทำให้สำเร็จ

จุดเด่น คือ

- มีการทำ MOU มากที่สุด จากหน่วยงาน

- มีการออกแบบและสามารถปฏิบัติได้

- รักษาติกา กฎ ที่สร้างขึ้นได้

ได้รับการถ่ายทอด มาจาก ศึกษาดูงานจากหน่วยงานป่าไม้ รากอาข่า เอเปค องค์กรฝรั่ง นำแนวคิดและตัวอย่างมาปรับใช้กับพื้นที่ของตนเอง ใช้เวลา ๗ ปี เริ่มปี ๒๕๔๐ โดยเป็นคณะกรรมการของหมู่บ้าน และมีโอกาสไปศึกษาดูงาน

ได้มีการถ่ายทอด

- เป็นวิทยากรให้ความรู้ในหน่วยงานต่างๆ

- เป็นประธานเครือข่ายการจัดการสิ่งแวดล้อมบนพื้นที่สูง

- ดำเนินการโครงการขยายพื้นที่ลุ่มน้ำแม่ต้า

- ของบไปยังกองทุนสิ่งแวดล้อมโลก เกี่ยวกับการจัดการสิ่งแวดล้อม

การประชาสัมพันธ์ เคยเผยแพร่เฉพาะในชุมชน มีการดูงานจากบุคคลภายนอก การสร้างเครือข่าย การจัดการสิ่งแวดล้อม ๑๓ หมู่บ้าน (รวมต่างจังหวัด)

ลักษณะภูมิปัญญา ได้รับการถ่ายทอดจาก ผู้รู้ เป็นนวัตกรรมที่คิดค้นมาใหม่

ผลงานที่ประทับใจ

- ผู้ใหญ่บ้านการจัดการสิ่งแวดล้อมดีเด่น อำเภอแม่สรวย
- ถ่ายทอดทางโทรทัศน์ หมู่บ้านจัดการสิ่งแวดล้อม หลายช่อง
- เป็นวิทยากรให้ความรู้การจัดการสิ่งแวดล้อม
- เป็นหมู่บ้านโฮมสเตย์ ให้บุคคลภายนอกศึกษาสิ่งแวดล้อม

ความคิดและแรงจูงใจในการทำงาน

- ครอบครัวโดนยึดพื้นที่ทำกิน เพราะบุกรุกพื้นที่ป่า
- ชาวบ้านไม่ได้รับผลกระทบจากสิ่งแวดล้อม
- ชาวบ้านมีพื้นที่ทำกินที่ชัดเจน ไม่ต้องถูกป่าไม้จับ
- ไม่เกิดปัญหาไฟป่า

ปัญหาและอุปสรรค

- ความไม่เข้าใจของคนในชุมชน ชุมชนใกล้เคียง หน่วยงาน
- ป่าไม้ ไม่ยอมรังวัดพื้นที่ให้ชาวบ้านทำกิน โดยอ้างว่าเป็นพื้นที่ป่าไม้

รูปถ่ายการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ประวัติศาสตร์ชุมชนบ้านป่าเกี๊ยะ

บ้านป่าเกี๊ยะ หรือภาษาอาข่าเรียกว่าบ้านบ้านเกี๊ยะ ตั้งอยู่หมู่ที่ 13 ตำบลท่าก้อ อำเภอแม่ออน จังหวัด เชียงใหม่ ประชากรประกอบด้วยชาติพันธุ์ 2 ชาติ คือ ชาวอาข่า(ชนส่วนใหญ่) และเมเยะ

จำนวนหลังคาเรือน 96 หลังคาเรือน ปัจจุบันประชากรมีทั้งหมด 558 คน (เป็นชาย 274 คน เป็น หญิง 284 คน) ก่อตั้งเมื่อ พ.ศ. 2518 นำโดยนายอาจ เมียงเล อาบอแซ อาบอเมะ ปอวี และ นายจ้อด จงลา เป็นบุคคลที่ย้ายมาตั้งถิ่นฐานชั่วคราว ซึ่งเดิมทีนายอาจ เมียงเล อาบอแซ อาบอเมะ และนายจ้อด จงลา เป็นบุคคลที่ย้ายมาตั้งถิ่นฐานชั่วคราว เนื่องจากบริเวณบ้านพญาเม็งรายมีผู้คน มาก และที่ทำการก็มีไม่เพียงพอต่อการทำมาหากินของชาวบ้าน ทำให้เกิดความความขัดแย้งกับคนจีน (เพราะเชื่อว่าถูกคนจีนไล่ไม่ ไล่สัญชาติ) ที่สำคัญในช่วงระหว่างนี้เกิดสงครามขึ้นระหว่าง จีนต่อ กับ สาธารณไทย มีการเกณฑ์ไปเป็นทหาร ทำให้ความหวาดกลัวและเกิดความไม่ปลอดภัยกับ ชีวิตของชาวบ้าน

ดังนั้น นายอาจ เมียงเล อาบอแซ อาบอเมะ ทั้ง 3 คนจึงได้ ย้ายจากบ้านพญาเม็งรายมาตั้ง อยู่ที่บ้านป่าเกี๊ยะ(อยู่ทางทิศตะวันตกของบ้านป่าเกี๊ยะประมาณ 1 กิโลเมตร) จากนั้นเมื่อปีพ.ศ.2518 จึงได้ย้ายจากบ้านเดิมมาอาศัยอยู่ที่บ้านป่าเกี๊ยะในปัจจุบัน โดยนายอาจ เมียงเล อาบอแซ อาบอเมะ ปอวี และนายจ้อด จงลา มาอาศัยรวม 5 ครอบครัว สาเหตุที่ย้ายมาอาศัยอยู่ที่บ้านป่าเกี๊ยะเนื่องจาก บ้านป่าเกี๊ยะ ยังมีพื้นที่เพียงพอต่อการทำมาหากิน เลี้ยงสัตว์ และที่สำคัญมีไม้สายหลักไหลผ่านหมู่บ้าน

จากนั้นปี พ.ศ. 2519 ผู้คนจากบ้านเมเยะบางส่วนก็ได้ย้ายมาอาศัยอยู่ด้วยที่บ้านป่าเกี๊ยะทำให้จำนวน ประชากรในชุมชนเพิ่มมากขึ้น

ปีพ.ศ. 2520 ผู้คนเริ่มทยอยอพยพเข้ามาอาศัยอยู่ด้วยที่มากขึ้น โดย มาจาก บ้านเมเยะเมียม บ้าน ปาย่าง บ้านพวยเม็งวัน

ปีพ.ศ. 2528 - 2527 ผู้คนได้อพยพเข้ามาอาศัยมากขึ้น ชิมมาจากบ้านปาย่าง บ้านเคอชง ในเขตนั้นใน ป่าเกี๊ยะมี 50กว่าครอบครัว (อาชา 30ครอบครัว ลานู 20ครอบครัว)

ปีพ.ศ. 2527-2529 ได้มีหน่วยงาน หรือองค์กรต่างๆเข้ามาให้ความช่วยเหลือมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นศูนย์ ประชารัฐสเคราะห์ชาวเขา เข้ามารับความช่วยเหลือ ส่งรางวัลประชากรในชุมชน มี กศน. ที่มาให้ความช่วยเหลือ ให้ศึกษาศึกษาและสร้างศูนย์ กศน.ในชุมชน นอกจากนี้ยังมีโครงการหลวง เข้ามารับเสริมและเพิ่มพื้นที่ อาชีพให้กับชุมชนบ้านป่าเกี๊ยะ

ระยะทางบ้านป่าเกี๊ยะ ห่างจากตัวอำเภอแม่ออน 35 กิโลเมตร ถนนดินแดง 13 กิโลเมตร

อาชีพของคนในชุมชนบ้านป่าเกี๊ยะ

1. ปลูกข้าว(นา ไร่)
2. ปลูกข้าวโพด และสวนผสมผสาน
3. รับจ้างทั่วไป
4. เลี้ยงสัตว์ เช่น หมู เป็ด ไก่ ฯลฯ
5. หวอขายตามฤดูกาล
6. อาชีพที่นับวัน เช่น เวียมา ดิบเหล็ก

อาณาเขตของชุมชน

- 1) ทิศเหนือ ติดกับบ้านเมเยะ หมู่ที่11 ตำบลท่าก้อ อำเภอแม่ออน จังหวัดเชียงใหม่
- 2) ทิศใต้ติดกับบ้านเลอจือ หมู่ที่23 ตำบลท่าก้อ อำเภอแม่ออน จังหวัดเชียงใหม่
- 3) ทิศตะวันออก ติดกับบ้านมาหลา หมู่ที่19 ตำบลท่าก้อ อำเภอแม่ออน จังหวัดเชียงใหม่
- 4) ทิศตะวันตก ติดกับบ้านเลอจือ หมู่ที่15 ตำบลท่าก้อ อำเภอแม่ออน จังหวัดเชียงใหม่

ข้อมูลพื้นฐานของทรัพยากร

ประเภททรัพยากร	ปริมาณ(ไร่)	การใช้ประโยชน์
ที่อยู่อาศัย	88	ใช้เป็นที่พักอาศัย เช่น บ้านเรือนโรงเรียน ในหมู่บ้าน และที่สาธารณะต่างๆ เป็นต้นที่ทำการ เช่น ทำไปทำสวนทำนา
พื้นที่ทำกิน	5,625	
ป่าใช้สอย	2,280	ใช้ประโยชน์ในการดำเนินวิถีชีวิตประจำวัน ต่างๆ เช่น สร้างบ้านเรือน เป็นต้นเขตป่าต้นน้ำที่อนุรักษ์ไว้ไม่ให้ใครเข้าไปใช้ประโยชน์ใดๆ
ป่าอนุรักษ์	2,500	

เศรษฐกิจชุมชน(เก็บตามแบบสอบถามแบบครัวเรือน)

รายการใช้ของชุมชน	ปริมาณที่ใช้	รายได้ต่อปี/ครัว
ข้าว	150ตัน x150บาท x96ครัวเรือน	2,160,000
ข้าวโพด	10,000 ก.ก. x 8.5บาท x 96 ครัวเรือน	8,160,000
พืชผักอื่น (รวมไข่) ,เงาะ	5,000 ก.ก. x 20 บาท x 20 ครัวเรือน	100,000
สินค้าอื่น (รวมไข่)		375,000
1) หมู	25 x 5 x3000	375,000
2) ไก่	50 x 96 x	720,000
3)ปลาสด	20x15x75	22,500
4) คาว	23x20,000	460,000
หาของป่า (รวมไข่)		
1) กล้วย	20,000x3	60,000
2) พืชสอย	500x100	50,000
3) ทุเรียน	200x150	30,000
4) กส	10,000x30	300,000
5) เมเยะขายปอเม	1,000x15	15,000
6) ไม้ค้ำค้ำ	1,000x20	20,000

เพื่อพัฒนาธรรมและพิธีกรรมในรอบปีของชุมชนมีดังนี้ค่านักชีวิตทั่วของอาชา

ประเพณีวัฒนธรรมและพิธีกรรมในรอบปีของชุมชนมีดังนี้ด้านวิถีชีวิตทั่วไปของอาชาว			
ลำดับ	ชื่อกิจกรรม	ช่วงระยะเวลา	ความสำคัญและความหมาย
1	ดีลู่ฆาง(คริสมาส)	ธันวาคม	เป็นพิธีกรรมส่งท้ายปีเก่า(เปิดพ.ศ.) เพื่อเตรียมการเพาะปลูกปีถัดไป
2	เตรียมการเพาะปลูก	มกราคม-มีนาคม	
3	เทศกาลไขแดง (ชมช้ชมมีอุมเออ Khmqxeevq Khmqmir mr-e)	เมษายน	
4	พิธีกรรมโล้ชิงช้า (แย้ช้ อ่าโหว Yaerkuq Aqpoeq)	สิงหาคม	เป็นพิธีกรรมเฉลิมฉลอง ซึ่งนำผลผลิตที่ได้จากไร่ เช่นข้าวโพดแดงๆ มากถวาย พระเจ้า(เจ้าที่) โดย จี๋หนุมจะเป็นคนนำผลผลิตที่นำมาจากชุมชนขึ้นโล้ ชิงช้าแล้วประกาศให้ทางเจ้าที่รับทราบและรวบรวม ทานผลผลิตที่เก็บได้ เทศกาลนี้ใช้ เวลา 4 วัน
5	พิธีกรรมกินข้าวใหม่ (แฉ้ช้ จ่าเออ Caerxeevq Dzaq-e)	ตุลาคม พฤศจิกายน	เป็นการนำข้าวใหม่ที่ไดจากการทำไร่ในรอบปีมาสู่ผู้ เมาผู้แก่ในชุมชนและมาเฉลิมฉลอง ปีใหม่และขอขอบคุณพระเจ้าซึ่งพระเจ้าอวยพรเราตลอด ปี 1 ปี
6	วันขึ้นปีใหม่	มกราคม	
สังคมและวัฒนธรรมประเพณี			
ชื่อผู้นำ	ชื่อตำแหน่ง/บทบาท	ที่มา/ รับบทบาทเมื่อปี	
นายมานพ	บุญยืนกุล	ผู้ใหญ่บ้านบ้านป่าเกี๊ยะ	2554 โดยการเลือกตั้งของชุมชน
นายวิชัย	คงอมรพนา	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านบ้านป่าเกี๊ยะ	2554 โดยผู้ใหญ่บ้านเป็นผู้เลือก
นายอะลู	อาสอ	ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านบ้านป่าเกี๊ยะ	2554 โดยผู้ใหญ่บ้านเป็นผู้เลือก
นายวิชัย	ไอตา	รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าก้อ	2555 โดยการนายกองค์การบริหาร ส่วนตำบลเป็นผู้เลือก
นายสมบูรณ์	วันโพ	ผู้รักษาความสงบบ้านป่าเกี๊ยะ	2549
นายวุฒิไกร	เบียดแล		2551 โดยการเลือกตั้งจากชุมชน
นายพิชิตพล	เกษมสุข		2554 โดยการเลือกตั้งจากชุมชน
	สายชล		
ความเชื่อและศาสนา			
ลำดับ	รูปแบบความเชื่อ		
1			

ขั้นตอนกระบวนการแก้ไขปัญหาพื้นที่ดินทำกิน

ประชุมสร้างความเข้าใจ อย่างมีส่วนร่วมในชุมชน

ตรวจสอบภาพถ่ายทางอากาศ 1:4,000

ฝึกอบรม อ่านแผนที่ และใช้ GPS

ตั้งคณะกรรมการระดับชุมชนและภาคีที่เกี่ยวข้อง

กฎระเบียบข้อบังคับ

สาขา กองทุนและวิสาหกิจชุมชน
หมู่ที่ ๖ ตำบล ท่าก้อ อำเภอแม่สรวย จังหวัดเชียงราย

เริ่มก่อตั้งมาจากกองทุนหมู่บ้าน เมื่อ ปี ๒๕๐๔ ได้มีการจัดตั้ง ๕ ปี จากนั้นมีการประกวด ๓ กองทุน ติด ๑ ใน ๓ ในการคัดเลือกเป็นกองทุนดีเด่น จากนั้น โดยจะเป็นผู้พิจารณาให้เข้าอบรมเกี่ยวกับการบริหารสถาบันการเงิน ในที่อบรมให้กับกลุ่ม ๒ กองทุน ให้เรานำเสนอวิธีการบริหารจัดการกองทุน และได้รับรางวัลชนะเลิศต่อจากนั้นประชุมชาวบ้าน เริ่มจากการระดมหุ้น หุ้นละ ๑๐๐ บาท และกลุ่มต่างๆ ในหมู่บ้านปีแรกได้เงินหนึ่งแสนกว่าบาท ต่อมาเข้าที่ทำการบริการด้านการเงิน ต่อมาจึงปรับปรุง ได้เงิน SMU ในสมัยนายกฯทักษิณ ก่อสร้างที่ทำการและการบริหารจัดการเข้มแข็ง ต่อจากนั้น ชกส. จึงเข้ามาช่วยส่งเสริมด้านการบริหารเศรษฐกิจพอเพียง ปัจจุบันให้บริการ ผาก ถอน สินเชื่อ ทุกวันพุธ และมีสิทธิ์สวัสดิการค่ารักษาพยาบาลคืนละ ๒๐๐ การกู้เงินซื้อรถ สวัสดิการศพ รายละ ๕๐๐ มีดอกเบี้ยยร้อยละ ๑ บาท กรณีผู้ถือหุ้นสมาชิกจะได้รับเงินปันผล + ดอกเบี้ย

จุดเด่น คือ

- ทำให้ชุมชนเข้มแข็ง
- มีเงินหมุนเวียนในชุมชน
- การช่วยเหลือชุมชน ด้านสวัสดิการ
- ลดทุนนอกระบบในชุมชน
- มีเงินสำรองใช้จ่ายในกรณีฉุกเฉิน ตัวอย่าง ป่วย คลอดบุตร

ได้รับการถ่ายทอด มาจาก ถ่ายทอดมาจากประสบการณ์การบริหารจัดการ ของ ชกส. และศึกษาดูงาน

ได้มีการถ่ายทอด จากการศึกษาดูงาน ของ ๑. สำนักงาน ชกส. เชียงราย ๒. กองทุนหมู่บ้านเมืองชุม อ.เวียงชัย ๓. บริษัทเจริญโภคภัณฑ์โปรดัคส์

การประชาสัมพันธ์ มีการดูงานแล้วจากบุคคลภายนอก ๒ ครั้ง ม.จุฬา ม.ธรรมศาสตร์

ผลงานที่ประทับใจ ได้รับคัดเลือกเป็นกองทุนดีเด่น

ความคิดและแรงจูงใจในการทำงาน

- จากการเรียนรู้แล้วกลับมาสร้างภูมิคุ้มกันให้ชุมชนของตนเอง และชุมชนให้ความร่วมมือ ทำให้กลุ่มเข้มแข็ง การบริหารจัดการที่ดี

ปัญหาและอุปสรรค

- ปัญหาตัวเลขไม่ชัดเจน
- ขาดบุคลากรที่มีความรู้ด้านคอมพิวเตอร์ ด้านบัญชี

ข้อเสนอแนะ

- การทำงานเกิดจากความร่วมมือจากชุมชนทุกฝ่าย
- ต้องรักษาความลับของลูกค้า

ภาพถ่ายกองทุนและวิสาหกิจชุมชน

สถาบันการเงินชุมชนต้นแบบตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงบ้านท่าก้อพลับพลา
ต.ท่าก้อ อ.แม่สรวย จ.เชียงราย

ใบฝากเงิน

วันที่.....
เลขที่บัญชี.....

รายการ	จำนวนเงิน	พนักงานการเงิน
ค่าหุ้น		พนักงานบัญชี
เงินฝากสั่งจะ		
เงินฝากออมทรัพย์		
(.....) รวมเงิน		ผู้อนุมัติ

ลงชื่อ.....ผู้ฝากเงิน
(.....)

สถาบันการเงินชุมชนต้นแบบตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงบ้านท่าก้อพลับพลา
ต.ท่าก้อ อ.แม่สรวย จ.เชียงราย

ใบถอนเงิน

วันที่.....
เลขที่บัญชี.....

รายการ	จำนวนเงิน	พนักงานการเงิน
ถอนเงินฝากออมทรัพย์		พนักงานบัญชี
ถอนเงินฝากสั่งจะ		
ถอนค่าหุ้น		
(.....) รวมเงิน		ผู้อนุมัติ

ได้รับเงินครบถ้วนและถูกต้องแล้ว

ลายมือชื่อผู้มีอำนาจถอนเงิน
ลายมือชื่อผู้รับเงิน

สาขา การจัดการองค์กร (กลุ่มพัฒนาสตรี)

ชื่อ-สกุล เจ้าของภูมิปัญญาท้องถิ่น นางหน่วย โขครวย

วัน/เดือน/ปี/เกิด ๑๗ สิงหาคม ๒๕๑๙ อายุ ๔๗ ปี

ศาสนา พุทธ สัญชาติ ไทย

องค์ความรู้/การได้มาซึ่งความรู้

กลุ่มพัฒนาสตรี เป็นการรวมกลุ่มกันภายในชุมชน ได้เข้าร่วมการอบรม โคนอกนาที่อำเภอเทิง อบรมอาชีพการเย็บผ้า การทำน้ำพริก การทำอาหาร และ รับผิดชอบอาหาร อาหารว่าง

วัตถุประสงค์ของการรวมกลุ่มมีดังนี้

๑. เพื่อให้มีอาชีพ มีรายได้นอกจากอาชีพหลัก
๒. เพื่อช่วยเหลือสังคม และช่วยเหลืองานของหมู่บ้าน
๓. เพื่อเข้าร่วมงานของระดับตำบล ระดับอำเภอ และ ระดับจังหวัด

แนวทางในการพัฒนากลุ่มพัฒนาสตรี

๑. อบรมสร้างอาชีพให้กับกลุ่มพัฒนาสตรีในหมู่บ้าน
๒. ระดมความคิดที่จะออกแบบผลิตภัณฑ์ น้ำพริกลาบ น้ำพริกแกง ศึกษาดูงานจาก แหล่งอาชีพต้นแบบ จากสถานที่จริงที่ประสบผลสำเร็จ

ด้านศิลปวัฒนธรรม สาขา ดนตรี วรรณกรรม (การฟ้อนเจิง)

พ่ออุ้ยหนานก่อง ชัยชมพู

บ้านเลขที่ ๑๑ หมู่ที่ ๒๒ ตำบล ท่าก้อ อำเภอแม่สรวย จังหวัดเชียงราย

การฟ้อนเจิง ฟ้อนดาบ เป็นศิลปะการแสดงที่นิยมกันมากและเป็นที่ยุ้จักกันอย่างแพร่หลายในเขตล้านนา มักจะจัดให้มีการแสดงฟ้อนเจิง ควบคู่ไปกับการฟ้อนที่เป็นที่ยุ้จักของนักท่องเที่ยวเป็นอย่างดี เช่น ฟ้อนเล็บ ฟ้อนน้อยไชยา ฯลฯ ในเทศกาลที่สำคัญ ๆ ของจังหวัด ซึ่งบางครั้งก็ถึงกับมีการประกวดแข่งขันการฟ้อนเจิง ฟ้อนดาบเลยทีเดียว นอกจากนั้นบางครั้งหน่วยงานของรัฐหรือเอกชน เช่นโรงแรมต่าง ๆ ก็มักจะจัดการแสดงฟ้อนดาบไว้รวมกับการแสดงอื่น ๆ ในงานต้อนรับแขกเมืองหรือนักท่องเที่ยวผู้มาเยือนในงานขันโตกต่าง ๆ อยู่เสมอ

จุดเด่น คือ

- มีศิลปะการฟ้อนที่งดงาม โดดเด่น
- มีท่าทางการฟ้อนประกอบเข้ากับจังหวะ

ได้รับการถ่ายทอด มาจาก มีครู ชื่อ ใหม่ขันธ เป็นชาวสิบสองปันนา เป็นผู้ฝึกสอน ใช้เวลาในการเรียน ๗ วันซึ่งการเรียนนั้น มีการปะลองกันด้วย หากใครเป็นผู้ชนะ จะได้รับการถ่ายทอดในการประลองจะมีการชกต่อยกันจริงๆ จนได้รับบาดเจ็บ ใช้การแสดงในงานสลาภภัทร

การประชาสัมพันธ์ เคยเผยแพร่เฉพาะในชุมชน

ลักษณะภูมิปัญญา ได้รับการถ่ายทอดจาก แม่ครูใหม่ขันธ

ผลงานที่ประทับใจ ได้รับรางวัลในการแสดงวัฒนธรรมไทยสื่อ ปี ๒๕๕๕ ที่ จังหวัดเชียงใหม่

ความคิดและแรงจูงใจในการทำงาน

- มีความภาคภูมิใจ และแรงจูงใจในสมัยก่อน คือ เป็นที่นิยมในการเรียนฟ้อนกัน ประกอบกับมีความชอบส่วนตัว เช่น มีการสืกลายยันต์ด้วย

ปัญหาและอุปสรรค

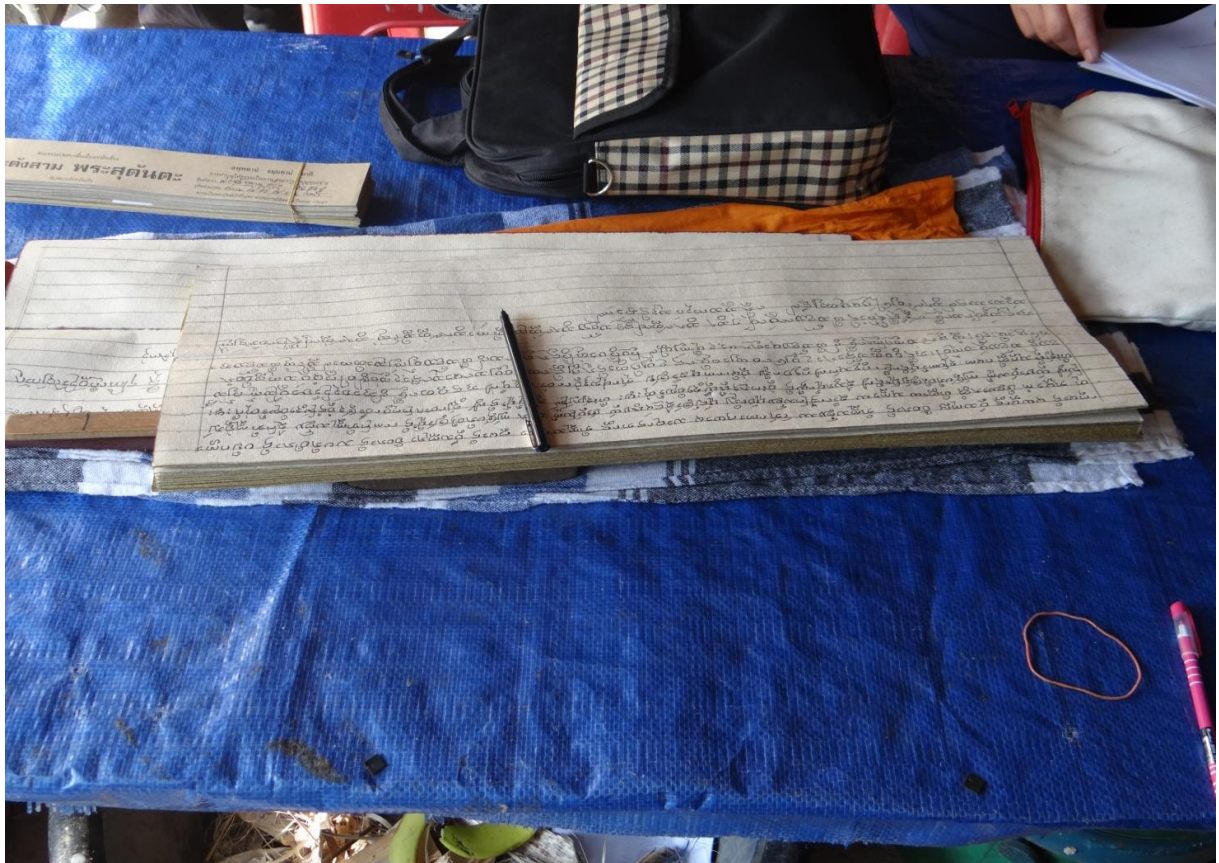
- อายุเยอะ ไม่สามารถฟ้อนได้
- ไม่มีคนมาสืบทอด

ข้อเสนอแนะ

- อยากให้คนรุ่นหลังมีความสนใจในเรื่องการฟ้อนเจิง ฟ้อนดาบ

รูปถ่ายการพ็อนเจิง (ชื้อเจิง ล่ายงาม)

สาขา ศิลปกรรม(ดนตรีพื้นบ้าน)

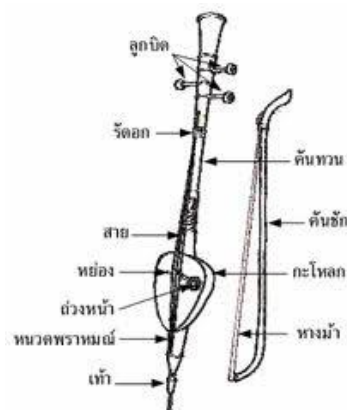
ชื่อ-สกุล เจ้าของภูมิปัญญาท้องถิ่น นายชื่น ชันติยะ

วัน/เดือน/ปี/เกิด ๒๔ มีนาคม ๒๔๘๑ อายุ ๘๕ ปี ศาสนา พุทธ สัญชาติ ไทย

องค์ความรู้/การได้มาซึ่งความรู้

การเล่นดนตรีลานนาเรียนรู้มาจากครูบาอาจารย์และเพื่อนในหมู่บ้าน เคยมีวงดนตรีพื้นเมืองในสมัยยังหนุ่ม ประกอบด้วย ซ้องวง ซึง สะล้อ และ ซอฮู้ เพลงที่นิยมเล่นคือ เพลงซอสามสามารถทำเครื่องดนตรีไว้ใช้แสดงด้วยตนเอง เช่น ซอสามสาย

ส่วนประกอบของซอสามสาย

- **กะโหลก** ทำด้วยกะลามะพร้าว ตัดตามด้านขวาง ด้านหน้าต่อติดกับกรอบไม้เนื้อแข็ง เดิมนิยมใช้ไม้สักเรียกว่า "ขนงไม้สัก" มีรูปร่างคล้ายกรอบหน้านาง ใช้หนังลูกวัวหรือหนังแพะซึ่งปิดทับขอบขนงไม้สักและขอบกะลาให้ตึงพอดี

- **คันทวน** แบ่งออกเป็นสามส่วน คือ ทวนบน ทวนกลาง และทวนล่าง ทวนบน คือ ส่วนที่นับจากรอบต่อเหนือรัดอกขึ้นไป ทวนกลาง คือ ส่วนต่อจากทวนบนลงมาถึงกะโหลก ทวนล่างหรือแข้งไก่ คือ ส่วนที่ต่อจากกะโหลก ลงไปรวมทั้งเข็มที่ทำด้วยโลหะ ซึ่งอยู่ปลายล่างสุด

- **ลูกบิด** มีสามลูก ลูกล่างสำหรับสายเอก ลูกบนสำหรับสายกลาง สองลูกนี้อยู่ทางขวา ทางซ้ายมีลูกเดียว สำหรับสายทุ้ม หรือสายสาม

- **รัดอก** มักใช้สายไหมพันเกลียวแบบสายซอ พันรอบทวนกลาง ใช้รัดสายทั้งสาม ให้แนบเข้ากับทวนกลาง เพื่อให้เสียงของสายเปล่าได้ระดับและมีความกังวาน

- **หย่อง** ทำด้วยไม้หรืองา เหลาเป็นรูปคันทวนให้ได้ขนาดพอรับสายซอทั้งสามสาย บนหย่องบากร่องไว้สามตำแหน่ง เพื่อรองรับสายซอ

- **ถ่วงหน้า** ทำด้วยแก้วหรือโลหะ ขึ้นรูปเป็นตลับกลมเล็ก ๆ ข้างบนประดับพลอยสีต่าง ๆ หรือถมหรือลงยา ภายในบรรจุสีผึ้งผสมตะกั่ว เพื่อให้ได้น้ำหนัก ใช้ขันปิดหน้า ใช้ปรับเสียงให้สายเอกเข้ากับสายทุ้ม

- **หนวดพราหมณ์** ใช้สายไหมพันเกลียวอย่างสายซอ ผูกเป็นสายบ่วง ร้อยเข้าไปในรูที่ทวนล่าง เพื่อรั้งปมปลายสายซอทั้งสาม

- **คันทัก** ทำด้วยไม้เนื้อแข็งและเหนียว กลึงให้ได้รูป ซึงด้วยขนหางม้าสีขาวประมาณ ๒๕๐-๓๐๐ เส้น

(ที่มา : <http://warichthaimusic.blogspot.com/>)

* หมายเหตุคึกซึกปัจจุบันทำด้วยसानเอ็นเบ็ดตกปลาเนื่องจากหางม้าหายาก

วิธีการถ่ายทอดความรู้ให้กับนักเรียนหรือบุคคลทั่วไปที่สนใจงานจักงานหรือเครื่องดนตรีลานนา

ด้านปรัชญา ศาสนา ประเพณี
สาขา ศาสนา และ ประเพณี (เต็นจะคี)
นายสีละ ต้นเดอ

บ้านเลขที่ ๖๐ หมู่ที่ ๑๗ ตำบล ท่าก้อ อำเภอแม่สรวย จังหวัดเชียงราย
 โทรศัพท์ ๐๖๓ - ๖๗๒๕๙๘๐

การเต้นรำลาหู่หรือที่เรียกว่า " เต็นจะคี (ปอยเตเว) " นั้น เป็นการละเล่นที่สำคัญของชาวลาหู่ที่พวกเขาจะเต้นในวันสำคัญของชนเผ่า อาทิ วันศีล เถลิงฉลองงานประเพณีปีใหม่กินวอหรือแสดงเพื่อต้อนรับและขอบคุณแขกที่มาร่วมพิธีกรรม การเต้นจะคีนั้น จะมีท่าเต้นรำตามจังหวะของเครื่องดนตรี ทั้ง กลอง ฉาบ ซ้อง รวมถึงแคนด้วย ซึ่งจังหวะในการเต้นรำขึ้นอยู่กับผู้เล่นดนตรีเป็นหลักว่าจะนำพาคนเต้นรำไปตามจังหวะช้าหรือเร็วในการประกอบพิธีกรรมนั้นแม้ชาวลาหู่จะได้สัมผัสเสียงจากเครื่องดนตรีที่เพิ่งเริ่มบรรเลงเพียงนิดความสนุกสนานก็ได้เกิดขึ้นแล้วสำหรับท่าเต้นรำจะคีของชาวลาหู่ที่นั้น พวกเขาจะประยุกต์มาจากวิถีชีวิตของชนเผ่าไม่ว่าจะเป็นการประกอบอาชีพ เช่น เต้นรำเกี่ยวข้าว (จาเกอะเว) , เต้นรำถางไร่ (แฮพ้อเว) , เต้นรำป่นด้าย(สาลาวอเว) เป็นต้น หรือประยุกต์ท่าเต้นรำตามความเชื่อ เช่น เต้นรำพระเจ้า (อ้อซาปอยเตเว)เพราะลาหู่เป็นชนเผ่าที่นับถือพระเจ้า (อ้อซา) มีการบูชาพระเจ้าเพื่อคุ้มครองให้พวกเขาอยู่ดีมีสุข และขอพรให้พวกเขาอยู่ดีมีสุข บันดาลความอุดมสมบูรณ์ให้ผลิตผลในเรือกสวนไร่นา หรือเลียนแบบท่าทางของสัตว์ตามธรรมชาติที่ชาวลาหู่ได้เชื่อว่าเป็นชนเผ่าแห่งนักล่าได้ผ่านพบตามภูเขาและป่าเขา เช่น เต้นรำนกบิน (แงะปอยเตเว) เต้นรำแฮสาแป้วเรเว(ท่าผึ้งบิน) หรือเต้นรำแฮนูลอกาต่อเว เป็นการประยุกต์จากท่าทางของกวาง

จุดเด่น คือ

- เต้นเฉพาะวันปีใหม่ วันที่ ๑ กิจกรรมดำหัวแต่ละบ้านจะต้องเต้นจะคี วันที่ ๒ จะไปแต่ละบ้านต้องใช้แกนนำ จะมีท่าเต้นเฉพาะเพื่อสื่อความหมาย โดยจะเต้นรอบบ้าน ๓ รอบ เพราะที่ผ่านมามาก็ล่วงเกินด้วยกาย วาจา ใจ เป็นการขอขมา และเพื่อขอคำอวยพรจากคนที่เราเคารพ ในการเต้นแต่ละบ้านจะนำน้ำ ข้าวใหม่ไปด้วยโดยพิจารณาจากผู้สูงอายุที่มีอายุมากที่สุดจากนั้นเรียงลำดับจนถึงผู้นำหมู่บ้าน เพื่อให้อวยพรให้อยู่ดีกินดี นำข้าวปุก + เนื้อหมู + น้ำ ไปให้ผู้ที่เราไปเต้นจะคีบ้านนั้น

- กินวอ ชาย ๓ วัน หญิง ๔ วัน เนื่องจากเดิมผู้หญิงอยู่บ้านทำก่อน ๔ วัน ถัดจากนั้นอีก ๓ วันจัดกิจกรรมให้ผู้ชาย

ได้รับการถ่ายทอด มาจาก ผู้รู้ ห้วยคอกหมู อ.แม่อาว จ.เชียงใหม่ ลูกห้วย อ.เมือง จ.เชียงราย เสียชีวิตแล้วโดยการเชิญมาสอนในพื้นที่เพื่อให้ความรู้คนในหมู่บ้าน ใช้เวลาเรียนรู้ ๔ ปี

ได้ถ่ายทอดให้กับ

-เยาวชนในหมู่บ้าน แบ่งออก ๓ กลุ่ม ๑. เด็กเล็ก ๒. อายุ ๑๐ ปี ๓. มากกว่า ๑๐ ปี จัดกิจกรรมอบรมให้ความรู้

- เด็กเล็ก → เล่าเรื่อง เดิน
- ๑๐ ปี → เน้นเดิน และเป่า
- ๑๕ ปี → เล่าเรื่อง จังหวะการเดิน เป่า

การประชาสัมพันธ์ เคยเผยแพร่เฉพาะในชุมชน และการเผยแพร่นักท่องเที่ยวมาโฮมสเตย์/ถ่ายทอดโทรทัศน์ TPBS/การแสดงชนเผ่าพื้นเมือง

ลักษณะภูมิปัญญา ได้รับการถ่ายทอดจาก ผู้รู้ แบบเดิม คือ เต็นจะคี เต็นเฉพาะปีใหม่อย่างเดียว

ผลงานที่ประทับใจ การถ่ายทอดผ่านโทรทัศน์ ช่อง Thai TBS ให้บุคคลภายนอกได้รับรู้

ความคิดและแรงจูงใจในการทำงาน มีผู้สูงอายุเล่าให้ฟังว่าอยากให้มีการถ่ายทอดจากบรรพบุรุษสู่คนรุ่นหลัง

ปัญหาและอุปสรรค

- บ้านป่าเกี๊ยะ บางครัวเรือนยังไม่เห็นด้วย และไม่ให้ความร่วมมือตัวอย่าง การไม่ยอมรับกับท่าเต้น บอกว่าผิดเพี้ยน

- ผู้สนใจน้อย เด็ก และ เยาวชน ออกพื้นที่เรียนหนังสือที่อื่นไม่มีเวลามาเรียนรู้ในเรื่องนี้

ข้อเสนอแนะ

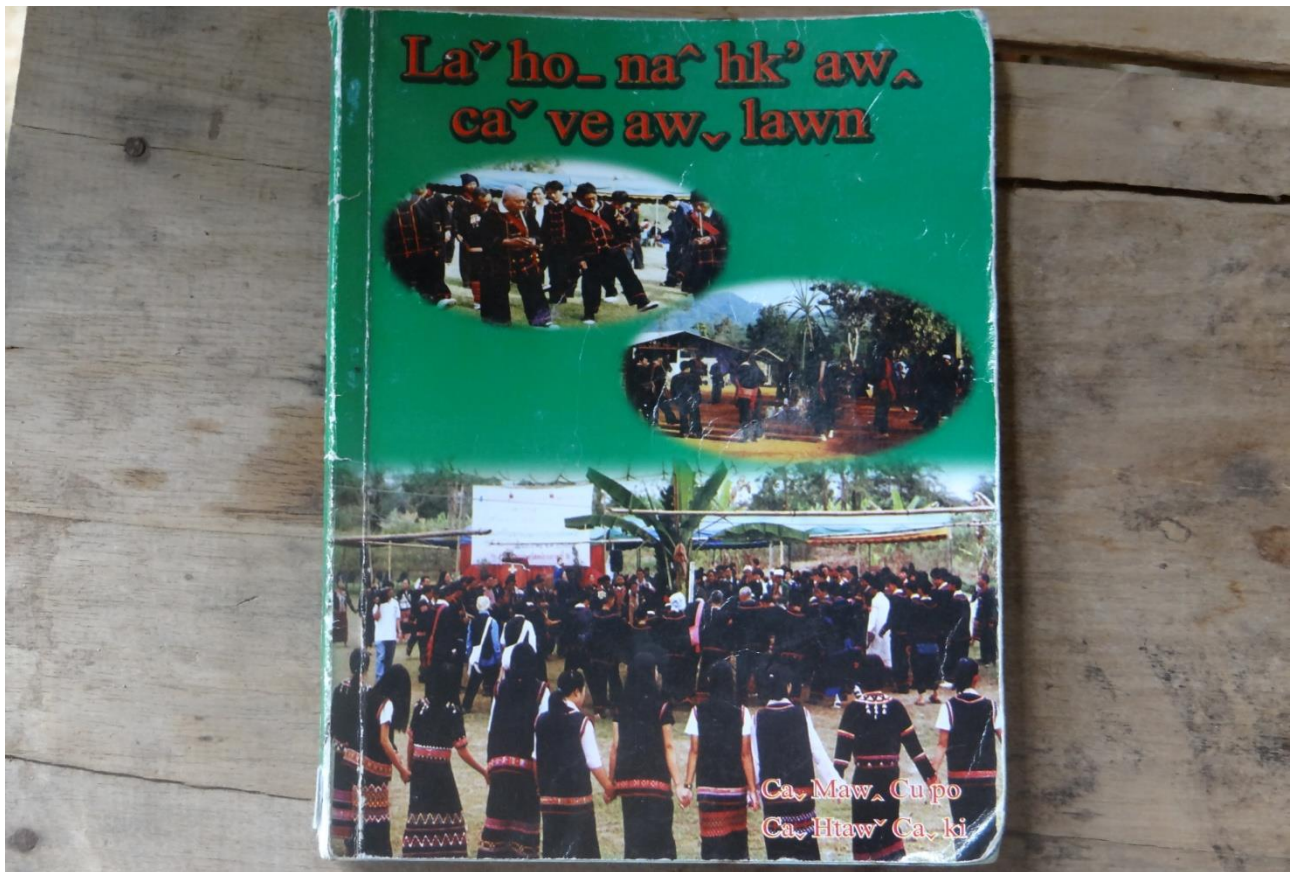
- ต้องฝึกทำแคนให้เป็น

- อยากประชาสัมพันธ์ และคิดค่ายเรียนรู้การเต้นจะคี + สร้างเครือข่าย

รูปถ่ายศาสนา และ ประเพณี (เด่นจะคี)

La ho_ na^ hk'aw_
ca^ ve aw_ lawn

□ *Aw_ lawn k'o^ ma_ ve*
Ca_ htaw_ Ca_ ki

□ *Bruh_ taw^ ve*
ca_ maw_ cu po

□ *Gu htaw^ yan_ ve leh aw_ ha ca keu ve*
Yaw ta cu po

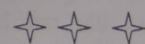
□ *Nyi paw^ te^ paw^ yan_ taw^ ve*
March 2005

□ *Yan_ taw^ ve*
100 k'o^

□ *ca^ da_ kui_ aw_ ti*

Sinai 129 - 4 ตำบลวัดเกต อำเภอเมือง จังหวัด
เชียงใหม่ รหัสไปรษณีย์ 50000 โทรศัพท์ 053 - 244234

Li_ chi te^ k'o^ hta_ a hkaw-an_ ma^ g'a k'o
k'aw_ yan_ taw^ ma^ hpeh_.

Aw, hkui⁻ pui⁻ ve taw[^]

A, sho-e, hta[^] G[^]ui, sha nga, hui La[^] ho, te[^] ceu, hta, ha, ja[^] ve pa taw, chaw ceu, chaw ya[^] ve chaw li[^] va[^] li[^] hta, te[^] co-e peu, te[^] ca⁻ ha, sha⁻ leh yeh[^] k[^]e tu, pi[^] la[^] ta, ve yo.. Ya, hk[^]a[^] cheh[^] kui, mui kui, hta, pa taw, g[^]a ji[^] cheh[^] to[^] k[^]e leh chaw li[^] va[^] li[^] hta, hk[^]a deh, hk[^]a bi[^] ha, sha⁻ leh te k[^]e ma[^] g[^]a ve hta, g[^]a maw, ve yo..

Chi pa taw leun[^] ba, ta⁻ ve hta, k[^]aw, g[^]a, ca k[^]aw, g[^]a, hen[^] leh ya, nyi nga, hui co-e ve La[^] ho, ya[^] te[^] g[^]a le le k[^]aw, ha, sha⁻ leh yeh[^] tu, lo, ja[^] ve hta, g[^]a maw, ve yo.. chaw li[^] va[^] li[^] hta, ma[^] ha, sha⁻ leh ma[^] yeh[^] ve k[^]o, G[^]ui, sha pi[^] la[^] ve chaw li[^] va[^] meh⁻ k[^]e peu, tu, yo.. Chaw ceu, ka, meh⁻ k[^]e tu, aw, hk[^]a[^] caw, ve hta, g[^]a shi, ve yo..

Hk[^]e te leh nga, aw, to k[^]aw, g[^]a, ca k[^]aw, g[^]a, hen[^] leh g[^]a, ca g[^]a ta, ve hk[^]e ceh, li, chi hta, bvuh, taw[^] ta, ve yo.. Bi[^] ve law, ve leh, ma[^] he[^]. G[^]a[^] nu[^] kui, caw, ve yo.. Ya, hk[^]a[^] te ve leh, ma[^] te ve a keh⁻ aw, bon caw, tu, yo, heh⁻ daw[^] leh te ta, ve yo.. A shu te[^] g[^]a[^] ma[^] k[^]o[^], ma[^] bi[^] ma[^] law, kui, hta, maw, hta[^] ma, la[^] tu, daw[^] hk[^]a[^] pi[^] la[^] tu, hta, daw[^] law cheh[^] ve yo..

Ha, ve aw, vi⁻ Aw, nyi te[^] hpa, o[^], kan⁻ chi hta, te tu, ve nga, aw, pon sha ve ma[^] he[^]. Ha, kui, caw, ma[^] ve yo..

1. Shi, kui, pui⁻ kui, ma[^] bi[^] ma[^] law, ve.
2. Hpu shi caw, leh te ve ma[^] he[^] ve pa taw yo..

Chi te[^] paw[^] li, chi hta, te taw[^] la g[^]a tu, nga, hui ve mi[^] ya[^] te[^] hpa, ka, na heu[^] na g[^]a leh aw, g[^]a[^] pi[^] la[^], daw[^] hk[^]a[^] pi[^] la[^] ve pa taw, aw, bon ui, ja[^] ve yo..

La[^] ho, hta, ha, ve

Li, chi hta, te pa-

สาขา ศาสนาและประเพณี

นายบุญส่ง สร้อยนาค

หมู่ที่ ๒๐ ตำบล ท่าก้อ อำเภอแม่สรวย จังหวัดเชียงราย

ประเทศไทยเราคนส่วนใหญ่ที่นับถือศาสนาพุทธ แต่ปัจจุบันยังขาดบุคลากรที่มีความรู้ในเรื่องศาสนาและประเพณี ประเพณีที่เราต้องรู้ต้องปฏิบัติให้ถูกต้องเหมาะสม เช่น ประเพณีการทำบุญศพพิธีถวายสังฆทาน พิธีเลี้ยงบุญพระทั่วไป พิธีทอดผ้าป่า พิธีขึ้นบ้านใหม่ พิธียกช่อฟ้า พิธียกเสาเอก พิธีผูกพันสีมาพิธีแต่ละพิธี มีขั้นตอนการเตรียมความพร้อม หรือเตรียมของสำหรับพิธีต่างๆ

จุดเด่น คือ

- เป็นนำทานหรือสะพานบุญเชื่อมต่อระหว่างชาวบ้านกับวัด
- มีความรู้เรื่องศาสนพิธี และพิธีกรรมต่างๆ
- ต้องศึกษาทางธรรมมาก่อน เช่น เป็นตุ้มมาก่อน

ได้รับการถ่ายทอด มาจาก

- คนรุ่นก่อนที่เคยบวชเรียนด้วยกันมา
- ที่วัดและคนเฒ่าคนแก่ที่มีความรู้ในด้านนี้ เรื่องนี้
- ใช้เวลาศึกษาค้นคว้าและสอบถามจากผู้รู้ โดยเฉพาะเรื่องที่เราไม่รู้ หรือเรื่องที่เราไม่เคย

เช่น การบูชาพระอุปคุต

การประชาสัมพันธ์ เคยเผยแพร่เฉพาะในชุมชน

ลักษณะภูมิปัญญา ได้รับการถ่ายทอดจาก คนรุ่นหลัง

ความคิดและแรงจูงใจในการทำงาน

เคยบวชเรียนก่อน มีอายุพรรษาเยอะ ชาวบ้านเลือกให้เป็น มีความตั้งใจทำให้เกิดประโยชน์สูงสุด

- การทำพิธีบางอย่างยังต้องหาจาก มัคทายก พระอุปคุต
- ปัจจุบันขาดผู้นำทางศาสนา หรือผู้รู้ด้านศาสนา อยากมีส่วนร่วมในด้านนี้

ข้อเสนอแนะ

- อยากให้คนรุ่นหลังได้เรียนรู้ในด้านนี้บ้าง

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

- การเพิ่มเติม เปลี่ยนแปลง แก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น
- สำเนาบันทึกข้อความขออนุมัติโครงการฯ
- สำเนาโครงการฯ

การเพิ่มเติม เปลี่ยนแปลง แก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่นองค์การบริหารส่วนตำบลท่าก้อพ.ศ. ๒๕๖๑- ๒๕๖๕
ครั้งที่ ๓ /๒๕๖๓

ของ

องค์การบริหารส่วนตำบลท่าก้อ
อำเภอแม่สรวย จังหวัดเชียงราย

- ก. ยุทธศาสตร์จังหวัด ยุทธศาสตร์ จังหวัดที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพชีวิตและทรัพยากรมนุษย์เพื่อให้ประชาชนอยู่เย็นเป็นสุข
 ข. ยุทธศาสตร์การพัฒนาของอปท.ในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท.ในเขตจังหวัด ยุทธศาสตร์ที่๓. การพัฒนาการศึกษาและการสาธารณสุข
 ๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนา ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านการศึกษา

๑.๑ แผนงาน แผนงานศาสนาและวัฒนธรรม

ที่	โครงการ	วัตถุประสงค์	เป้าหมาย (ผลผลิตของโครงการ)	งบประมาณ					ตัวชี้วัด (KPI)	ผลที่คาดว่าจะได้รับ	หน่วยงานรับผิดชอบหลัก
				๒๕๖๑ (บาท)	๒๕๖๒ (บาท)	๒๕๖๓ (บาท)	๒๕๖๔ (บาท)	๒๕๖๕ (บาท)			
๑	โครงการจัดเก็บข้อมูลผู้มีปัญญาท้องถิ่น	เพื่อรวบรวมข้อมูลผู้มีปัญญาท้องถิ่น	ม. ๑ - ม.๒๘				๐	๐	จำนวนผู้มีปัญญาท้องถิ่น	อบต. มี ข้อมูลผู้มีปัญญาท้องถิ่นให้ประชาชนได้สืบค้น	กองการศึกษา

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ กองการศึกษา องค์การบริหารส่วนตำบลท่าก้อ โทร ๐ ๕๓๗๒ ๔๒๑๗ ต่อ ๑๑๕

ที่ ขร ๗๒๕๐๔/๐๗๓ วันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๕

เรื่อง ขออนุมัติดำเนินงานโครงการจัดเก็บข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น

เรียน นายองค์การบริหารส่วนตำบลท่าก้อ

เรื่องเดิม

ตามที่ กองการศึกษา ศาสนา และ วัฒนธรรม องค์การบริหารส่วนตำบลท่าก้อ จะดำเนินการจัดเก็บข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่นตามโครงการจัดเก็บข้อมูลท้องถิ่น เพื่อปรับปรุงข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่นภายในตำบลท่าก้อให้เป็นปัจจุบัน โดยจะดำเนินการจัดเก็บข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่นในปีงบประมาณ ๒๕๖๕ นั้น

ข้อเท็จจริง

กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม องค์การบริหารส่วนตำบลท่าก้อ ดำเนินงานโครงการจัดเก็บข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นของตำบลท่าก้อให้คงอยู่สืบไป เพื่อจัดทำฐานข้อมูล ภูมิปัญญาท้องถิ่น ประชาชนชาวบ้าน ของตำบลท่าก้อให้เป็นปัจจุบัน มีการจัดเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ เพื่อใช้เป็นข้อมูลที่สำคัญในการศึกษา ค้นคว้า และเป็นประโยชน์ที่สำคัญของ นักเรียน นักศึกษา ประชาชนที่สนใจ ดังนั้นกองการศึกษาฯ จึงขออนุมัติดำเนินงานตามโครงการจัดเก็บข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ - กรกฎาคม ๒๕๖๕ จำนวน ๒๘ หมู่บ้าน และดำเนินโครงการจัดเก็บข้อมูล โดยไม่ใช้งบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าก้อ

ระเบียบ/ข้อกำหนด/หนังสือสั่งการ

๑. พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. ๒๕๓๗ (แก้ไขเพิ่มเติมถึงฉบับที่ ๗ พ.ศ. ๒๕๖๒) มาตรา ๖๗ (๘) กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ต้องบำรุงรักษาศิลปะจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น

๒. พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ หมวด ๒ มาตรา ๑๖ ให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง (๑๑) การบำรุงรักษาศิลปะจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีงามของท้องถิ่น

ข้อเสนอ

กองการศึกษาฯ จึงขออนุมัติดำเนินงานโครงการสำรวจและจัดทำฐานข้อมูลประชาชนชาวบ้าน และภูมิปัญญาท้องถิ่น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติ

(ลงชื่อ)

(นางสาววรนุช ธนะโรจน์รุ่งเรือง)

ผู้อำนวยการกองการศึกษาฯ

ความเห็นปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลท่าก้อ

- เห็นควรพิจารณาอนุมัติ

(ลงชื่อ)

(นางสาวกรกวินท์ รัตจันทร์)

รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล รักษาราชการแทน
ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลท่าก้อ

ความเห็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าก้อ

- อนุมัติ

(ลงชื่อ)

(นายรัชฌพงษ์ รัตนะ)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าก้อ

แบบคำขอของงบประมาณรายจ่าย (กรณีโครงการ) แบบ งป. ๓
 เพื่อประกอบการพิจารณาขอตั้งงบประมาณรายจ่ายประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๕
 และเชื่อมโยงระบบติดตามและประเมินผลแห่งชาติ (eMENSCR)

๑. ความเชื่อมโยงยุทธศาสตร์

๑.๑. สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพและทรัพยากรมนุษย์

๑.๒. สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การเสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์

๑.๓. สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคเหนือตอนบน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาและสนับสนุนการยกระดับการพัฒนาสังคม การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและสุขภาพ เพื่อเป็นการสร้างรายได้สู่ชุมชนอย่างยั่งยืน

๑.๔. สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนารัฐบาลจังหวัดเชียงราย

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การพัฒนาคุณภาพชีวิตและทรัพยากรมนุษย์เพื่อให้ประชาชนอยู่เย็นเป็นสุข

๑.๕. สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาด้านเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว

๑.๖. สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนารัฐบาลท้องถิ่นส่วนตำบลท่าก้อ

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาคุณภาพชีวิต

๑.๗ สอดคล้องกับจำแนกงบประมาณด้าน บริการชุมชนและสังคม แผนงาน การศาสนา วัฒนธรรมและนันทนาการ

๒. รายละเอียดโครงการที่ดำเนินการ

๒.๑ ชื่อโครงการ โครงการจัดเก็บข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น

ปรากฏในแผนพัฒนาท้องถิ่นประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๖๕ เพิ่มเติม เปลี่ยนแปลง แก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบลท่าก้อ ครั้งที่ ๓ หน้าที่ ...๗... ลำดับที่๑.....

๒.๒ ผู้ประสานงานโครงการ

- ชื่อ-สกุล นางสาวจิราพร ชันธิมา - เบอร์โทรที่ติดต่อได้ ๐๘๐-๔๒๗๑๙๖๐

๒.๓ รายละเอียดโครงการ

(๑) หลักการและเหตุผล

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราชได้มีพระราชดำรัสในบางตอน ดังที่ได้อันเชิญมา ณ ที่นี้ว่า “...ประชาชนนั้นแหละ เขามีความรู้ เขาทำงานมาหลายชั่วคนแล้ว เขาทำงานกันอย่างดี เขามีความเฉลียวฉลาด เขารู้ว่าตรงไหนควรทำกิจกรรม เขารู้ว่าที่ไหนควรเก็บรักษาไว้...” พระองค์ทรงตระหนักเป็นอย่างยิ่งว่าภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นสิ่งที่ชาวบ้านมีอยู่แล้วใช้ประโยชน์เพื่อความอยู่รอดกันมายาวนาน ความสำคัญของภูมิปัญญาท้องถิ่น ซึ่งเป็นวัฒนธรรม เป็นความรู้ที่สั่งสมจากการปฏิบัติจริงในห้องทดลองทางสังคม เป็นความรู้ดั้งเดิมที่ถูกค้นพบมีการทดลองใช้แก้ไขตัดแปลง จนเป็นองค์ความรู้ที่สามารถแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต และถ่ายทอดสืบต่อกันมาภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นขุมทรัพย์ทางปัญญาที่คนไทยทุกคนควรรู้ ควรศึกษาปรับปรุงและพัฒนาให้สามารถนำภูมิปัญญาท้องถิ่นเหล่านั้นมาแก้ไขปัญห ให้สอดคล้องกับบริบทสังคมวัฒนธรรมของกลุ่มชนนั้น ๆ อย่างแท้จริง (สำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. ๒๕๔๕)

ภูมิปัญญาเป็นพื้นความรู้ของประชาชนในสังคมที่รับรู้และเข้าใจร่วมกันว่าภูมิปัญญานั้น เรียกต่าง ๆ กัน เช่น ภูมิปัญญาไทย ภูมิปัญญาชาวบ้าน หรือภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นต้น ซึ่งเป็น เรื่องที่ได้มีการกล่าวถึงและมีความสำคัญมากในยุคปัจจุบัน ภูมิปัญญาจัดเป็นทุนทางวัฒนธรรมที่มี 'ความสำคัญยิ่งของมนุษย์' ดังกล่าวสิ่งสมองงามขึ้นจากความรอบรู้ ประสบการณ์ ผวนกด้วยความเฉียบคมในการหยั่งรู้อย่างลุ่มลึก เพื่อการปรับเปลี่ยนสภาพทรัพยากรและองค์ความรู้ที่มีอยู่เดิมให้เพิ่มพูนคุณค่าขึ้นอย่างสอดคล้องและเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ของชุมชนท้องถิ่นและสังคมของตน (ชวน เพชรแก้ว, ๒๕๔๗) นอกจากนี้ภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นความรู้ความคิดความสามารถความเจตจำนงของกลุ่มชน ได้จากประสบการณ์ในสังคมด้วยการปรับตัวและดำรงชีพในสภาพแวดล้อมทางสังคมวัฒนธรรมกับกลุ่มอื่น จากพื้นที่และสิ่งแวดล้อมอื่นที่ได้มีการติดต่อสัมพันธ์กันและรับเอาหรือปรับเปลี่ยนมาใช้ประโยชน์ หรือแก้ปัญหาในสิ่งแวดล้อม และบริบททางสังคมวัฒนธรรมของชุมชนท้องถิ่นนั้นๆ มีผู้กล่าวว่าภูมิปัญญาท้องถิ่นเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ของการดำเนินชีวิต ถ่ายทอดสืบต่อกันมาช้านานจนกระทั่งถึงปัจจุบัน องค์ความรู้ของภูมิปัญญาคือ ส่วนที่เป็นศาสตร์ สำหรับส่วนที่เป็นศิลป์ คือ เป็นความรู้ที่มีคุณค่าทั้งดีและงามและผู้คนคิดค้นขึ้นมาไม่ใช่สมองเพียงอย่างเดียว แต่ด้วยอารมณ์ความรู้สึกและจิตวิญญาณ ดังนั้นภูมิปัญญาท้องถิ่นจึงเป็นความเข้าใจเกี่ยวกับโลก และชีวิตที่สัมพันธ์กับวิถีคิดวิถีปฏิบัติและวิถีให้คุณค่าของกลุ่มชน (ชวน เพชรแก้ว, ๒๕๔๗)

ปราชญ์ชาวบ้าน คือผู้นำผู้รู้ชาวบ้านผู้มีสติปัญญาที่มีความสามารถมีประสบการณ์ หรือมีหลักธรรมเป็นเครื่องยึดเหนี่ยวในการดำรงชีวิต รวมทั้งเป็นผู้ที่พยายามหาทางเลือกใหม่ให้กับชีวิต มุ่งสู่การพึ่งตนเองโดยตั้งต้นจากทุนรอบๆตัวที่มีอยู่ เช่น ที่ดินทำกินของตนความอบอุ่นจากการอยู่กับครอบครัว จากรากเหง้าที่เป็นที่เกิดของตน โดยพยายามเรียนรู้ พื้นฟูความรู้ที่ตนเคยมี และเสาะหาความรู้ที่เคยมีอยู่ในชุมชนที่ตนอยู่ว่าจะสามารถนำความรู้ใดมา ทำให้สามารถเลี้ยงตัวมีกินมีใช้ได้ โดยมุ่งมั่นลองผิดลองถูกไม่ย่อท้อแม้จะใช้เวลานานสักเท่าใด หรือถูกหัวเราะเยาะจากเพื่อนบ้านส่วนใหญ่ว่าบ้า หรือทำตัวแปลกกว่าคนอื่นๆ โดยให้คุณค่ากับชีวิตที่จะอยู่อย่างพึ่งตนเอง ได้และอย่างมีศักดิ์ศรี ในที่สุดปราชญ์ชาวบ้านก็ได้พิสูจน์ให้ชุมชนและสังคมได้เห็นว่าความมุ่งมั่นและการใช้สติปัญญาแก้ปัญหาบนเส้นทางแห่งการพึ่งตนเอง และเศรษฐกิจพอเพียงนั้นเป็นสิ่งที่ทำให้ชีวิตเป็นมากกว่าแค่มีกินมีใช้ สามารถอยู่ได้อย่างมีความสุขทั้งกายและใจ ความสำเร็จที่เลื่องลือกล่าวขานถึงทั้งจากการบอกกันต่อ การเผยแพร่โดยสื่อมวลชน รวมทั้งการได้รับการยอมรับจากผู้คนในชุมชนท้องถิ่นเดียวกัน ทำให้ได้รับการยกย่องให้เป็นปราชญ์ชาวบ้าน ซึ่งเป็นการยกย่องทางสังคม บทบาทของปราชญ์ชาวบ้านในฐานะผู้ที่ฟื้นฟูและพัฒนาภูมิปัญญา ท้องถิ่นจึงเป็นสิ่งที่เห็นได้ชัดเจนว่าปราชญ์ชาวบ้านเหล่านี้ไม่ได้หยุดอยู่แค่การค้นหาฟื้นฟูภูมิปัญญาท้องถิ่นขึ้นมาแก้ปัญหาเฉพาะกาลของตนเท่านั้น หากแต่ยังมีความกระตือรือร้นที่จะบูรณาการความรู้ใหม่ ๆ เข้ากับความรู้เดิมด้วยเป็นผู้ที่เข้าใจในสังคม และโลกที่เปลี่ยนไป อีกทั้งตระหนักในสิทธิและหน้าที่ของตนทั้งทางโลกและทางจิตวิญญาณ จึงทำให้ไม่หยุดนิ่งอยู่กับอดีต แต่ได้พยายามดำรงชีวิตอยู่อย่างเท่าทันตนเองและโลกในปัจจุบัน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, ๒๕๔๕; ปารีชาติ วลัยเสถียร, ๒๕๔๙)

พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ หมวด ๒ การกำหนดอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะ มาตรา ๑๖ ให้องค์การบริหารส่วนตำบล ทำก็มีอำนาจและหน้าที่ในการจัดระบบการบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเอง ข้อ (๑๑) การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น องค์การบริหารส่วนตำบลทำก็ว่าได้ตระหนักถึงความสำคัญของการสืบค้นข้อมูลทางประวัติศาสตร์เพื่อให้ทราบถึงเส้นทางอารยธรรม ความหลากหลายของผู้คน ความคงอยู่ของชุมชนดั้งเดิม การเกิดชุมชนใหม่ที่อพยพมาอยู่ร่วมกัน การเปลี่ยนแปลง และการผสมผสานทางวัฒนธรรม วิถีการดำรงชีวิตอยู่ในปัจจุบัน การเตรียมความพร้อมสู่การเปลี่ยนแปลงในอนาคต จึงได้จัดทำโครงการจัดเก็บข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น ขึ้น

(๒) วัตถุประสงค์

๒.๑ เพื่อส่งเสริมและอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น ของตำบลท่าก้อให้คงอยู่สืบไป

๒.๒ เพื่อจัดทำฐานข้อมูล ภูมิปัญญาท้องถิ่น ปราชญ์ชาวบ้าน ของตำบลท่าก้อ ให้เป็นปัจจุบัน มีการจัดเก็บ
มุลอย่างเป็นระบบ

๒.๓ เพื่อใช้เป็นข้อมูลที่สำคัญในการศึกษา ค้นคว้า และเป็นประโยชน์ที่สำคัญของ นักเรียน นักศึกษา
ประชาชนที่สนใจ

(๓) เป้าหมาย

(๑) เป้าหมายเชิงผลผลิต

หมู่ที่ ๑ - ๒๘ ตำบลท่าก้อ อำเภอแม่สรวย จังหวัดเชียงราย

(๒) เป้าหมายเชิงผลลัพธ์

มีฐานข้อมูลที่ครบถ้วนถูกต้องทั้ง ๒๘ หมู่บ้าน

(๓) ผลที่คาดว่าจะเกิด

๓.๑ คาดว่าภูมิปัญญาท้องถิ่น ของตำบลท่าก้อได้รับการอนุรักษ์ให้คงอยู่สืบไป

๓.๒ คาดว่าภูมิปัญญาท้องถิ่น ปราชญ์ชาวบ้าน ถูกจัดทำฐานข้อมูลที่ถูกต้องสมบูรณ์

๓.๓ คาดว่าภูมิปัญญาท้องถิ่น ปราชญ์ชาวบ้าน จะเป็นข้อมูลที่สำคัญเป็นประโยชน์ต่อ นักเรียน นักศึกษา

ประชาชนทั่วไป

(๔) ดัชนีชี้วัดความสำเร็จ

๔.๑ ฐานข้อมูล ภูมิปัญญาท้องถิ่น ปราชญ์ท้องถิ่น

(๕) กลุ่มเป้าหมาย/ผู้ได้รับประโยชน์ (ใครบ้าง/จำนวนเท่าไร)

กลุ่มหรือ บุคคลที่มีความรู้ หรือภูมิปัญญาท้องถิ่น หมู่ที่ ๑ - ๒๘

(๔) ระยะเวลาและสถานที่ดำเนินการ

วันที่เริ่มต้นโครงการ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๔ วันที่สิ้นสุดโครงการ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕

สถานที่ดำเนินการ หมู่ที่ ๑ - ๒๘ ตำบลท่าก้อ อำเภอแม่สรวย จังหวัดเชียงราย

(๕) วิธีดำเนินการ

ขั้นตอน	กิจกรรมดำเนินการ
ขั้นวางแผน (Plan)	๑. ศึกษาระเบียบ กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ๒. ประชุมปรึกษาหารือ วางแผนเตรียมความพร้อมการดำเนินงานโครงการฯ ๓. เขียนโครงการฯ เพื่อขออนุมัติโครงการจากผู้บริหาร ๔. ประชาสัมพันธ์เชิญชวนให้ประชาชนและหน่วยงานต่างๆ เข้าร่วมกิจกรรม ๕. จัดเตรียมสถานที่ วัสดุ อุปกรณ์ สำหรับดำเนินงานตามโครงการฯ
ขั้นดำเนินการ (Do)	๑. จัดทำทะเบียนภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยการสำรวจ จัดเก็บ รวบรวมรายชื่อ ภูมิปัญญา ท้องถิ่น ที่มีอยู่ในตำบล พร้อมทั้งจัดแบ่งประเภทภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อเป็นฐานข้อมูลใน การดำเนินงาน และต้องปรับปรุงฐานข้อมูลเป็นประจำเพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน (ตุลาคม ๒๕๖๕) ๒. จัดทีมงานบันทึกภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อสร้างการมีส่วนร่วมในการจัดเก็บและบันทึกภูมิ ปัญญาท้องถิ่น พร้อมทั้งให้ข้อมูลที่ครบถ้วน ถูกต้อง ทีมงานควรประกอบด้วย ปราชญ์ ชาวบ้าน กลุ่มเด็กและเยาวชนตำบลท่าก้อ เจ้าหน้าที่กองการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ๓. คัดเลือกภูมิปัญญาท้องถิ่น ที่จะบันทึกให้คำนึงถึงความโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละ ชุมชน เป็นภูมิปัญญาที่ใกล้จะสูญหาย (พฤศจิกายน ๒๕๖๕)

ขั้นตอน	กิจกรรมดำเนินการ
<p>ขั้นดำเนินการ (Do)</p>	<p>๔. วางแผนปฏิบัติการบันทึกภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อเป็นกรอบทิศทางการทำงานร่วมกัน แผนปฏิบัติการที่ดี ต้องระบุกิจกรรม ช่วงเวลาการดำเนินงานเริ่มต้น และสิ้นสุดในแต่ละกิจกรรม วิธีการ พร้อมทั้งระบุผู้รับผิดชอบในแต่ละกิจกรรมด้วย (ธันวาคม ๒๕๖๔)</p> <p>๕. จัดทำเครื่องมือการบันทึกภูมิปัญญาท้องถิ่น ต้องมีการกำหนดโครงสร้างหรือรูปแบบการนำเสนอข้อมูลองค์ความรู้ร่วมกันระหว่างทีมงาน และปรึกษาผู้ทรงคุณวุฒิในการจัดทำแบบสัมภาษณ์ หรือแบบสอบถามสำหรับเป็นเครื่องมือในการจัดเก็บข้อมูลจากผู้รู้ในภูมิปัญญาท้องถิ่นนั้น ๆ พร้อมทั้งมีการสร้างความเข้าใจร่วมกันในทีมงานก่อนที่จะจัดเก็บข้อมูลจริงในพื้นที่ (มกราคม ๒๕๖๕)</p> <p>๖. จัดเก็บข้อมูลตามแผนปฏิบัติการที่กำหนด (กุมภาพันธ์ – กรกฎาคม ๒๕๖๕)</p> <p>๗. กลับกรองและทบทวนข้อมูล เพื่อให้องค์ความรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น ที่จัดเก็บเสร็จเรียบร้อยแล้วความถูกต้อง ครบถ้วน ก่อนที่จะบันทึก และเผยแพร่หรือนำไปใช้ประโยชน์อื่นใด จึงมีความจำเป็นที่จะต้องตรวจสอบข้อมูลก่อนทุกครั้ง โดยให้ทีมงาน ผู้รู้ ผู้ผลิต ผู้ประกอบการเจ้าของภูมิปัญญาท้องถิ่นอ่าน หรือจัดเวทีเพื่อเติมเต็มข้อมูลอีกครั้ง (สิงหาคม ๒๕๖๕)</p> <p>๘. บันทึก และเผยแพร่ข้อมูลเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในรูปแบบต่าง ๆ เช่น เอกสารรูปเล่ม แผ่นพับ เว็บไซต์ (กันยายน ๒๕๖๕)</p> <p>หมายเหตุ ขึ้นอยู่กับสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ ประกอบกับมาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อโควิด-๑๙ จังหวัดเชียงราย หากสถานการณ์ยังไม่คลี่คลายอาจดำเนินการขออนุมัติงดการดำเนินงานโครงการฯ</p>
<p>ขั้นกำกับติดตาม (Check)</p>	<p>๑. ประเมินและสรุปผลการดำเนินงานตามโครงการฯ</p> <p>๒. การจัดฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น ความถูกต้อง สมบูรณ์ของข้อมูล</p>
<p>ขั้นการนำข้อมูลไปใช้ (Action)</p>	<p>๑. จัดทำรายงานผลการดำเนินงานตามโครงการ โดยนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงและพัฒนาการดำเนินงานโครงการในครั้งต่อไป และเผยแพร่ประชาสัมพันธ์การดำเนินงานโครงการฯ</p> <p>๒. ฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น</p>

(๖) รายละเอียดงบประมาณ

ดำเนินการโครงการจัดเก็บข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่นโดยไม่ใช้งบประมาณ ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าก้อ

(๗) ผลที่คาดว่าจะได้รับ (สอดคล้องกับวัตถุประสงค์)

๗.๑ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ของตำบลท่าก้อได้รับการอนุรักษ์ให้คงอยู่สืบไป

๗.๒ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ปราชญ์ชาวบ้าน ถูกจัดทำฐานข้อมูลที่ถูกต้องสมบูรณ์

๗.๓ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ปราชญ์ชาวบ้าน จะเป็นข้อมูลที่สำคัญเป็นประโยชน์ต่อ นักเรียน นักศึกษา

ประชาชนทั่วไป

ลงชื่อ ผู้เขียนโครงการ
(นางสาวจิราพร ชันธิมา)
นักวิชาการศึกษาปฏิบัติการ

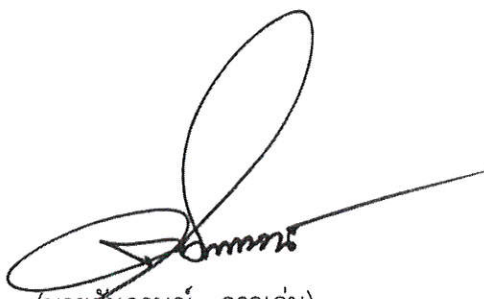
ความเห็นผู้อำนวยการกองการศึกษาฯ
- เพื่อโปรดพิจารณาอนุมัติ

ลงชื่อ ผู้รับรองโครงการ
(นางสาววรรณุช ธนะโรจน์รุ่งเรือง)
ผู้อำนวยการกองการศึกษาฯ

ความเห็นปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลท่าก้อ
- เห็นควรพิจารณาอนุมัติ

ลงชื่อ ผู้เห็นชอบโครงการ
(นางสาวกรวินท์ ริดจันทร์)
รองปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลท่าก้อ ปฏิบัติราชการแทน
ปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลท่าก้อ

ความเห็นนายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าก้อ
- อนุมัติ

(ลงชื่อ)
(นายสัมภาษณ์ ดาวเด่น)
นายกองค์การบริหารส่วนตำบลท่าก้อ